

Tvede: I de Udtalelser, der faldt fra det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, blev der indflettet en Bemærkning om, at det, det gjaldt om, var at faa en lønnende Produktion, og for at man kunde tilvejebringe den, skulde der skaffes Driftskreditter; derigennem skulde man kunne holde Arbejdet oppe. Det er jo særdeles rigtigt, at Hovedbestræbelsen maa gaa ud paa at skaffe Arbejde. Men den første Betingelse for at skaffe Arbejde er dog at tilvejebringe saadanne Forhold, at der kan være Afsætning, thi uden Afsætning kan der overhovedet ikke finde nogen Produktion Sted, hverken lønnende eller ulønnende. Først af alt gælder det om at faa Afsætning; jeg tror nok, det er det, der for Tiden mangler her i Landet, og det, som Bestræbelserne maa gaa ud paa at skaffe.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem ligesom vilde skyde det konservative Parti i Skoene, at vi benytter Arbejdsløshedslovgivningen i lønsvækkende Øjemed. Jeg beklager meget, ikke mindst i den Anledning, at Landstingsmand J. A. Hansen, der i forrige Rigsdagssamling var Ordfører for det socialdemokratiske Parti, ikke er mere, thi han erkendte rent og klart, at jeg for mit Vedkommende aldrig havde drevet løntrykkende Politik, i Rigsdagen eller noget Sted. Nej, jeg ser ganske anderledes paa det Forhold. Man kan ikke i al Almindelighed tale om Løntrykken. Der er mange, eller om ikke mange, saa dog adskillige, Virksomheder her i Landet, som kan betale en meget ordentlig Arbejdsløn, men lige saa sikkert er der ogsaa Virksomheder — det kan vi ikke mindst se paa den daglige Kursliste —, som intet Udbytte giver, og hvor det er nødvendigt at faa Lønningerne reguleret i Overensstemmelse med den Markedspris, Varen kan sælges til. Der er saaledes meget stor Forskel paa dette Omraade, og derfor kan man ikke paastaa, at vi skulde benytte denne Lov i den bestemte Hensigt. Den Udtalelse vil jeg ganske bestemt tage Afstand fra.

Den højtærede Minister mente om det andet Lovforslag, Refusionsforslaget, at det muligen gennem en Udvalgsforhandling kunde vinde nogen Tilslutning. Jeg udtalte intet i saa Henseende. Om dette Lovforslag bliver henvist til Udvalg eller ej, ved jeg ikke — det var vist det første, Krischjælpforslaget, der var Tale om at henvise til Udvalg. Selvfølgelig skal jeg ikke modsætte mig, at det andet Lovforslag eventuelt følger det første til Udvalget, men jeg tror ikke, det vil forandre i hvert Fald den Stilling, som jeg har indtaget til det.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg har ikke ventet at faa Tilslutning til mine Udtalelser, hverken fra de Konservatives Ordfører, fra Ordføreren for Venstre eller fra Ordføreren for Socialdemokratiet, men deres blotte Afstandtagen fra mine Udtalelser er dog ikke i mindste Maade overbevisende for mig. Jeg tror, at Sandheden i dem lige fuldt staar ved Magt.

Den Betragtning, som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds anlægger, er sikkert i Almindelighed forkert. Hvis Lønnen ligger meget højt over Understøttelsen, vil denne ikke i samme Grad kunne indeholde et Forsikringsmoment, som naar Understøttelsen og Lønnen i Tilfælde, hvor Lønnen er meget lav, nærmer sig hinanden. Det ærede Medlems Argumentation er ganske sikkert ikke rigtig. Jo større Afstand mellem Lønning og Understøttelse, des mindre Forsikringsmoment, jo nærmere de ligger ved hinanden, des stærkere Forsikringsmoment. Dette tror jeg ikke man kan komme udenom.

Til den højtærede Minister har jeg et Par Bemærkninger. Den højtærede Minister talte om, hvorvidt han havde haft parlamentarisk Grundlag for sine administrative Handlinger. Dette er jo, som Ministeren meget rigtigt siger, ikke blevet konstateret, og det er derpaa, det endelig kommer an, naar Talen er om den Tilslutning, en administrativ Handling har i en lovgivende Forsamling. Jeg tror ikke, at Ministeren vilde have faaet Flertal, hvis det skulde være blevet konstateret, men saa længe det ikke er konstateret, har Ministeren jo Ret i, at saa behøver han strengt taget ikke at bøje sig derfor; hvis han staar paa Lovens Grund. Det glæder mig, at Ministeren ikke er mere doktrinaer, end at han i det Lovforslag, vi behandler i Dag om den ekstraordinære fortsatte Hjælp, har kunnet anerkende det Deflationsprincip, som, enten man vil eller ej, alle og enhver, høje som lave, i Løbet af nogle faa Aar bliver nødt til at anerkende overalt i vor private og offentlige Husholdning, ganske simpelt fordi det er en økonomisk Umulighed at ville vedtage et Omkostningsniveau i Luften over de Værdier, der frembringes ved Arbejdet i et Land. Men jeg siger altsaa: hvis Ministeren har staaet paa Lovens Grund. Her gør den højtærede Minister gældende: Det er ikke fra nogen Side bestridt, at jeg i denne min administrative Handling har staaet paa Lovens Grund. I den Betydning af Ordet, at Ministeren skulde have begaaet noget direkte ulovligt, som kunde